

08.02.2022

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2021/995
Toplantı Tarihi/Sayısı : 4.1.2022/167
Karar Numarası : 2022/08
Başvuran : K. A.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : M. B.
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurana medeni hale dayalı ayrımcılık yapıldığı iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, dilekçesinde özetle; internet üzerinden ilanını görerek kiralamak istediği evin sahibi M. B. ile Whatsapp isimli mesajlaşma uygulamasıyla iletişime geçtiğinde kendisine evin sadece aileye kiralanabileceğinin söylendiğini iddia ederek muhatap hakkında gereğinin yapılmasını talep etmiştir.

3. 6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin 2'nci fıkrası uyarınca; ihlal iddiasına muhatap M. B.'den başvuranın iddialarıyla ilgili olarak yazılı görüş talep edilmiştir. Muhatap 01/11/2021 tarihinde yazılı görüşünü, 22/11/2021 tarihinde ise ek bilgi ve belgelerini Kurumumuza iletmıştır.

4. Muhatap M. B. cevabi yazısında; başvuranla Whatsapp isimli uygulama üzerinden yaptıkları yazışmanın yanlış anlaşıldığını, evin kendisine değil babasının üzerine kayıtlı olduğunu, sorumluluk altına girmemek için tek kişiye veremeyeceğini söylediğini, kişinin şahsına ve bekâr oluşuna karşı bir ayrımcılığının söz konusu olmadığını, başvuranın pazarlamacı olduğunu söyleyince tek kişiye kiraya veremeyeceğini söylediğini, bu kiraya aile olarak ihtiyaç duyduklarını, mülkiyet hakkının getirdiği seçme hakkını kullanmak istediğini, kendisine karşı hiçbir ayrımcılığının söz konusu olmadığını, bahse konu daireyi sonradan kiraya verdiği kişinin de bekâr olduğunu ifade etmiştir.

5. 6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca muhataptan alınan cevap, görüşü alınmak üzere 03/11/2021 tarihinde başvurana iletilmiş ve yazılı görüşü talep edilmiştir. Ancak başvuran yazımıza herhangi bir dönüş yapmamıştır.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Anayasanın “Kanun önünde eşitlik” başlıklı 10'uncu maddesi şu şekildedir; “Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. (...) (Ek fıkra: 7/5/2010- 5982/1 md.) Çocuklar, yaşlılar, özürnlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.”

7. Anayasanın “Mülkiyet hakkı” başlıklı 35'inci maddesi şu şekildedir; “Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir. Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir. Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.”

8. 20/04/2016 tarih ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun “Tanımlar” başlıklı 2'nci maddesinin (d) bendine göre: “d) Doğrudan ayrımcılık: Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engellenen veya

zorlaştıran her türlü farklı muameleyi ” ifade eder.

9. 6701 sayılı Kanun'un “Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı” kenar başlıklı 3’üncü maddesine göre; “(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir. (2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır. (3) Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, konuya ilişkin görev ve yetkisi bulunan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ihlalin sona erdirilmesi, sonuçlarının giderilmesi, tekrarlanmasının önlenmesi, adli ve idari yoldan takibinin sağlanması amacıyla gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür. (4) Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.”

10. 6701 sayılı Kanun'un “Ayrımcılık türleri” başlıklı 4’üncü maddesinin 1’inci fıkrasında, ayrımcılık türleri “a) Ayrı tutma b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama c) Çoklu ayrımcılık ç) Doğrudan ayrımcılık d) Dolaylı ayrımcılık e) İşyerinde yıldırma f) Makul düzenleme yapmama g) Taciz ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık” olarak sıralanmıştır.

11. 6701 sayılı Kanun'un “Ayrımcılık yasağının kapsamı” başlıklı 5’inci maddesinin 1’inci fıkrasında; “Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar.” ve 3’üncü fıkrasında; “Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz.” hükmü yer almaktadır.

12. 6701 sayılı Kanun'un 9’uncu maddesinin 1’inci fıkrasının (g) bendinde, Kurumun, “ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek” le görevli olduğu düzenlenmiştir.

13. 6701 sayılı Kanun'un “İspat yükü” kenar başlıklı 21’inci maddesi şöyledir: “Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.”

14. 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun “Mülkiyet Hakkının İçeriği ” başlıklı 683’üncü maddesinin birinci fıkrasında: “Bir şeye malik olan kimse, hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahiptir.” hükmü yer almaktadır.

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

15. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun “Başvurular” başlıklı 17’nci maddesinin birinci fıkrasında “Ayrımcılık yasağı ihlalinde zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir” hükmü bulunmaktadır. Bu çerçevede ayrımcılık yasağı ihlalinde zarar gördüğü iddiasında bulunan başvuran tarafından yapılan başvuruya ilişkin ön inceleme neticesinde başvurunun esas incelemesine geçilmiştir.

16. Ayrımcılık yasağı, uluslararası insan hakları hukukunun temelinde yer almakta ve pek çok uluslararası insan hakları sözleşmesinde özel olarak düzenlenmektedir. AİHS'nin 14'üncü maddesine göre; *"Bu Sözleşme 'de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan güvence altına alınır."* Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında; ayrımcılık, objektif ve makul bir neden olmaksızın, aynı durumdaki kişilere farklı muamelede bulunmak olarak tanımlanmıştır (Willis, para. 48, Okpisz, para. 33). Farklı muamelenin objektif ve makul bir nedene dayanması hususu ise AİHM tarafından belirli kriterler çerçevesinde değerlendirilmektedir. Bu durumda, söz konusu meşruluğun varlığı ilk olarak, demokratik bir toplumda geçerli olan ilkeler göz önünde bulundurularak söz konusu tedbirin amacı ile etkileri arasındaki ilişki bağlamında değerlendirilmelidir. Sözleşme'de belirtilen bir hakkın kullanılmasının ardındaki muamele farklılığının sadece meşru bir amaca yönelik olması tek başına yeterli değildir. 14'üncü madde gerçekleştirilmek istenen amaç ile kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisi bulunmadığı takdirde de aynı şekilde ayrımcılık yasağı ihlal edilmektedir (Belçika'da Eğitim Dili Davası, para 10).

17. Anayasa Mahkemesi; Tuğba Arslan kararında, eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı yönünden şu değerlendirmelerde bulunmuştur: *"Anayasa'nın 10. maddesi "ayrımcılık yasağı" biçiminde düzenlenmemiş olsa bile eşitlik ilkesinin, anayasal bağlamda her durumda dayanılacak normatif bir değer taşıması nedeniyle ayrımcılık yasağının da etkili bir şekilde hayata geçirilmesi gerekir (Bkz. AYM, E.1996/15, K.1996/34, K.T. 23/9/1996). Başka bir deyişle eşitlik ilkesi somut bir ölçü norm olarak ayrımcılık yasağını da içerir "* (Tuğba Arslan para 108).

18. Anayasa Mahkemesi, eşitlik ilkesini şu şekilde tanımlamıştır: *"Anayasa'nın 10'uncu maddesinde yer verilen eşitlik ilkesi hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusudur. Bu ilke ile eylemli değil, hukuksal eşitlik öngörülmüştür. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin ihlali yasaklanmıştır. Yasa önünde eşitlik, herkesin her yönden aynı kurallara bağlı tutulacağı anlamına gelmez. Durumlarındaki özellikler, kimi kişiler ya da topluluklar için değişik kuralları ve uygulamaları gerektirebilir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar farklı kurallara bağlı tutulursa Anayasada öngörülen eşitlik ilkesi zedelenmez"* (Tuğba Arslan para. 112).

19. Mülkiyet hakkının kullanılmasında; devletler bakımından genel olarak negatif bir yükümlülüğün varlığı kabul edilmekle birlikte, zaman içerisinde AİHM bunun kapsamını genişleterek hakkın korunması açısından devletlerin negatif yükümlülükleri yanında pozitif yükümlülüklerinin de olabileceğine vurgu yapmıştır. Diğer bir ifadeyle, devletler negatif yükümlülükleri kapsamında yasaların izin verdiği haller dışında mülkiyet hakkına müdahale etmemeli; ancak hakkın korunması gerektiği durumlarda pozitif yükümlülükleri kapsamında hukuki ve operasyonel koruma tedbirlerini almalıdır.

20. Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı, insan haklarına ilişkin uluslararası sözleşmelerin ayrılmaz bir parçası olduğu gibi uluslararası hukukun en üstünde yer alan temel hukuk normu olarak da kabul edilmektedir (R.A-A.E./ 2020/26 TİHEK Kararı. Para.38). Dolayısıyla mülkiyet hakkı, uluslararası sözleşmeler ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunundaki eşitlik ilkesine uygun olarak kullanılmalıdır. Bununla birlikte, Anayasada *"Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."* hükmü de bulunmaktadır.

21. Ayrımcılık yasağının ihlal edildiğinin kanıtlanması; ayrımcılık, kendini açık ve kolayca tespit edilebilen bir şekilde göstermediğinden oldukça güçtür. AİHM bu açıdan *"makul şüphe bırakmayacak"* bir kanıt standardı kabul etmiştir. Mahkemeye göre kanıtlama yeterince güçlü, açık ve birbiriyle uyumlu çıkarsamalardan ya da yeterince çürütülememiş maddi olgulardan oluşabilecektir

(Nachova ve Diğerleri, para. 147).

22. İspat yüküyle ilgili olarak, 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 21'inci maddesinde de “*Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.*” hükmü yer almaktadır. Bu çerçevede, Kuruma yapılan başvurularda ispat yükünün yer değiştirmesi için başvuranın iddiasının gerçekliğine dair kuvvetli emareler ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması gerekmektedir (M.K./ 2019/2118 TIHEK Kararı. Para.32.).

23. Somut başvuruda, başvuran ilanda yer alan evi kiralamak istemesi üzerine M. B. ile Whatsapp isimli uygulama üzerinden görüştiklerini, bu görüşmede söz konusu dairenin tek kişiye verilmediğini, ailelerin tercih edildiğini öğrendiğini öne sürmektedir. Başvuru dilekçesi ve eklerinde, söz konusu iddialara delil olarak kiralanmak istenen daireye ilişkin ilan bilgisi ile M. B. ile yapılan mesajlaşma ekran görüntüsü sunulmuştur.

24. Muhatap M. B. ile başvuran arasında gerçekleşen mesajlaşma incelendiğinde başvuranın ilandaki daireyi gezmek için muhataba mesaj gönderdiği, muhatabın başvurana ne iş yaptığını sorduğu, başvuranın dijital pazarlama işi yaptığını, bekâr olduğunu, tek başına kalacağını söylemesi üzerine muhatabın daireyi tek kişiye vermediklerini aile istediklerini ifade ettiği, böylece mesajlaşmanın sona erdiği görülmüştür. Muhatap yazılı görüşünde mevcut mesajlaşmanın gerçekleşmediğine, bu mesajlaşmanın doğru olmadığına ilişkin aksi bir beyanda bulunmamış aksine mevcut görüşmeyi teyit etmiştir.

25. Öncelikle yapılan başvurularda ispat yükünün yer değiştirmesi için başvuranın iddiasının gerçekliğine dair kuvvetli emareler ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması gerektiği hususu dikkate alındığında, başvuranın başvuruya ekli mesajlaşma ekran görüntüsü ile ispat yükünü muhatap aleyhine olarak değiştirdiği kanaatine varılmıştır. Ancak muhatap M. B. yazılı görüşünde medeni hali nedeniyle, başvurana karşı bir ayrımcılık yapmadığını, söz konusu daireyi hali hazırda bekâr bir kiracıya kiraya vermesinin de bu durumun kanıtı olduğunu ifade etmiştir.

26. Bu beyan üzerine muhataptan, bahse konu daireye ilişkin yapılan kira sözleşmesinin bir sureti ile daireyi kiralayan kişinin medeni halini gösterir resmi belgeyi göndermesi talep edilmiştir. Bilgi ve belge talebimize cevap olarak gönderilen belgeler incelendiğinde; başvuruya konu dairenin muhatap tarafından 09/10/2021 tarihinde D. Y. isimli kişiye kiralandığı görülmüştür. Ekli nüfus kayıt örneği incelendiğinde D. Y.'nin medeni halinin bekâr olduğu anlaşılmıştır.

27. Bir insan hakkı olarak mülkiyet hakkı yukarıda ifade edildiği üzere birçok anayasa ve uluslararası insan hakları sözleşmesinde kendisine yer bulmuştur. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne ek 1 No.lu Protokol'ün "*Mülkiyetin korunması*" kenar başlıklı birinci maddesi "*Her gerçek ve tüzel kişinin mal ve mülk dokunulmazlığına saygı gösterilmesini isteme hakkı vardır. Bir kimse, ancak kamu yararı sebebiyle ve yasada öngörülen koşullara ve uluslararası hukukun genel ilkelerine uygun olarak mal ve mülkünden yoksun bırakılabilir...*" şeklindedir. Nitekim Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 35. Maddesinde de mülkiyet hakkı tanınmış ve güvenceye alınmıştır. Anayasa'nın 35. maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 1/7/2015, § 20). Bu bağlamda mülk olarak değerlendirilmesi gerektiğinde kuşku bulunmayan menkul ve gayrimenkul mallar ile bunların üzerinde tesis edilen sınırlı aynı haklar ve fikrî hakların yanı sıra icrası kabil olan her türlü alacak da mülkiyet hakkının kapsamına dâhildir (Mahmut Duran ve diğerleri, B. No: 2014/11441, 1/2/2017, § 60).

28. Kuşkusuz mülkiyet hakkının kullanım alanına bireylerin özgür iradelerinin ifadesi olarak kabul edilen sözleşme özgürlüğü kavramı da girmektedir. Sözleşme özgürlüğü mülkiyet hakkı özelinde kişinin

sahibi olduğu menkul, gayrimenkul, aynı ve fikri hakları üzerinde tasarrufta bulunarak sözleşme yapma ya da yapmama, kurulmuş olan bir sözleşmeyi sona erdirmeye ya da değiştirme, sözleşmenin diğer tarafını belirleyebilme, sözleşmenin tipini ve içeriğini belirleyebilme, son olarak da sözleşmenin şeklini belirleyebilme (şekil serbestisi) özgürlüğü olarak tanımlanabilir. Nitekim sözleşme ilişkileri ile taraflar karşılıklı ve birbirine uygun irade beyanlarından doğan borçları ile bağlı kalmak zorundadırlar.

29. Sözleşme özgürlüğünü oluşturan kısmi özgürlüklerden “sözleşme yapma özgürlüğünün” kapsamında iki alt özgürlük bulunmaktadır. Bunlardan ilki olan “sözleşmeyi yapıp yapmama özgürlüğü”; kural olarak hiç kimsenin, isteği dışında, bir sözleşme ilişkisine girmeye mecbur bırakılmamasını, hiç kimsenin bir sözleşmenin kurulması için bir öneride bulunmaya zorlanamayacağı gibi, kendisine yöneltilen bir öneriyi kabule de mecbur bırakılmamasını ifade etmektedir. Çünkü sözleşme yapmayı kabul etmek kadar, bir sözleşme ilişkisine girmemek de yasal ve hukuka uygun bir hakkın kullanımudur. Bu kapsamda “sözleşmenin karşı tarafını seçme özgürlüğü” ise; kural olarak herkesin sözleşme ilişkisini kurmak istediği kişiyi seçebilme hürriyetinin ifadesidir. Bir başka deyişle, hiç kimse istemediği bir kişiyle sözleşme yapmak zorunda değildir ve bu durum sözleşmenin tarafları için karşılıklıdır.

30. Bütün bu hususlar bir arada değerlendirildiğinde; bir şeye malik olan kimsenin, sözleşme yapma serbestisi ile hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahip olduğu dikkate alınır, somut olayda muhatap M. B.’nin mülkiyet hakkı kapsamında kiracısını seçme hakkını kullandığı, kira getirisine ihtiyacı olup evini düzenli geliri olan bir kişiye kiralamak isteyen başvuranın ayrımcı bir saik taşımadığı, haklı olarak sahibi olduğu taşınmazdan gelir elde etmek amacıyla hareket ettiği, bu durumun anayasada mülkiyet hakkı kullanımının sınırı olarak ifade edilen toplum yararına da aykırılık teşkil etmediği, kendisine isnat edilen eylemin meşru amaç doğrultusunda makul nedene dayandığı, yine her ne kadar başvuran ve muhatap arasında ayrımcı muamele olarak yorumlanabilecek bir takım ifadelere rastlansa da, muhatabın başvuruya konu daireyi hâlihazırda bekâr bir kiracıya kiralamasının başvurucaya karşı ayrımcı bir tutum takınmadığını gösterdiği, başvuranın medeni hali nedeniyle ayrımcı bir muameleyle maruz kaldığı iddiasına ilişkin ileri sürdüğü delillerin de muamelede farklılık olduğuna ilişkin makul şüphenin ötesinde bir ispat oluşturmadığı, bu nedenle başvuranın medeni hali nedeniyle ayrımcı bir muameleyle maruz kalmadığı kanaati hâsıl olmuştur.

V. KARAR

1. Başvuruda AYRIMCILIK YASAĞI İHLALİ YAPILMADIĞINA,
  2. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
  3. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,
- 04.01.2022 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alışan TİRYAKİ
II. Başkan

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan
(Raporlu)

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Harun MERTOĞLU
Kurul Üyesi

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi
(Görevli)

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

e-onaylıdır

Ünal SADE
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi